

Rättsfallssamlingen

Mål C-20/12

Elodie Giersch m.fl.
mot
État du Grand-Duché de Luxembourg

(begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif (Luxemburg))

”Fri rörlighet för personer — Likabehandling — Sociala förmåner — Förordning (EEG) nr 1612/68 — Artikel 7.2 — Studiestöd för högre utbildning — Villkor om bosättning i den medlemsstat som beviljar stödet — Beslut att inte bevilja stöd till studenter som är unionsmedborgare men som inte är bosatta i den berörda medlemsstaten, och vilkas far eller mor är gränsarbetare och arbetar i denna medlemsstat — Indirekt diskriminering — Skäl — Mål att öka andelen av den i landet bosatta befolkningen med examen från högre utbildning — Ändamålsenlighet — Proportionalitet”

Sammanfattning – Domstolens dom (femte avdelningen) av den 20 juni 2013

Fri rörlighet för personer — Arbetstagare — Likabehandling — Sociala förmåner — Nationell lagstiftning som föreskriver att studiestöd för högre utbildning är föremål för ett villkor om bosättning i landet — Beslut att inte bevilja stöd till studenter som är unionsmedborgare men som inte är bosatta i den berörda medlemsstaten, och vilkas far eller mor är gränsarbetare — Indirekt diskriminering — Motivering — Ökning av andelen av den i landet bosatta befolkningen med examen från högre utbildning — Lagstiftningens bristande proportionalitet

(Rådets direktiv 1612/68, i dess lydelse enligt direktiv 2004/38, artikel 7.2)

Artikel 7.2 i förordning nr 1612/68 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen, i dess lydelse enligt direktiv 2004/38, ska tolkas på så sätt att den i princip utgör hinder mot en medlemsstats lagstiftning som föreskriver att studentens bosättning i medlemsstaten utgör ett villkor för studiemedel för högre utbildning, vilket leder till att de som inte bor i den berörda medlemsstaten men är barn till gränsarbetare som arbetar i denna medlemsstat särbehandlas – och därmed indirekt diskrimineras – i förhållande till dem som bor i medlemsstaten.

Även om målet att öka befolkningsandelen med examen från högre utbildning för att på så sätt främja utvecklingen av medlemsstatens ekonomi är ett legitimt mål som kan motivera en sådan särbehandling, och även om ett sådant bosättningsvillkor som det i den aktuella nationella lagstiftningen är ägnat att säkerställa att detta mål uppnås, så går ett sådant villkor emellertid utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det med lagstiftningen eftersträfvade målet, eftersom det därigenom inte blir möjligt att beakta andra omständigheter som kan visa på den verkliga graden av anknytning mellan den som ansöker om sådant studiemedel och samhället eller arbetsmarknaden i den berörda medlemsstaten, såsom att en av föräldrarna som fortsätter att försörja studenten är en gränsarbetare som har ett varaktigt arbete i denna medlemsstat och redan har arbetat där under lång tid.

(se punkt 83 samt domslutet)